Aynı saçmalama tekrar tekrar karşıma çıkıyorsa ne yapabilirim?

52 küsur yıl geride kaldı. Yaşadığım ülke, bu sürede hep ileri giderken geride kaldı.

İkinci Dünya Savaşı sonrası Türkiye, her bakımdan Dünyadaki en gelişmiş ekonomilerden biriydi. Belçika'ya, Hollanda'ya uçak ihraç ediyordu. 1960'lara gelindiğinde kişi başına gelir bakımından Almanya'nın gerisinde kaldı.

Milli gelir serileri geniş yanılma paylarına sahip tahminlerle oluşturulur. Bunlar zamanla ne kadar düzeltilirse düzeltilsin mutlak güveni hak edecek rakamlar değildir. Biliyorum ama burada dile getirdiğim bağlamda yanıltıcı olmadığına eminim.

Kişi başına gelir, bir bakıma ülkedeki ortalama emek verimliliğini gösterir. Emek verimliliği sermaye birikimine karşılık gelir.

Türkiye'de 1950 yılı itibariyle kişi başına gelir, Almanya dahil bir çok ülkeden fazlaydı. 1960'da Almanya geldi, geçti. 1980'de Japonya geldi, geçti. 2000'de Güney Kore geldi, geçti.

Türkiye, 1940'larda ele geçen fırsatı Demokrat Parti saçmalamasıyla; 1960'larda ele geçen fırsatı Milliyetçi Cephe saçmalamasıyla; 1980'lerde ele geçen fırsatı Anavatan Partisi saçmalamasıyla ve 2000'lerde ele geçen fırsatı Adalet ve Kalkınma Partisi saçmalamasıyla tepti. Bu dönemler boyunca Türkiye, her bakımdan daha da geride kaldı, elinde avucunda ne varsa bir bir yitirdi.

Anayasa değişikliği yapılıyormuş. Sevsinler. Olursa Türkiye, çok daha kötüleşecekmiş; Allah, Allah… Yok, çok daha ileri gidecekmiş; yapma ya…

Bir halk oylamasıyla, hiç bir şey değişmez. Daha 2013'te, halk tüm Türkiye'de ayağa kalkıp var olan hükümeti kovdu. Muhalefet, kolları sıvadı, "millet 'istifa edin' diyorsa bu hükümetin istifasını istediği anlamına gelmez" diye millete tercüman olup AK Parti hükümetini kurtardı. 2014'te aynı şeyi yaptı. 2015'te aynı şeyi yaptı. 2016'da AK Parti kendi içinde birbirine girdi, muhalefet aynı şeyi yaptı. Millet, şimdi tutup "Hayır" dese de muhalefet aynı şeyi yapacak,

sandıktan bir yolu bulunup “Evet” çıkartılsa da. Değişen bir şey olmayacak.

Krizi fırsata çeviriyorum diye diye fırsatları tepip kriz üzerine kriz doğuran siyasiler güruhu, şekilde görüldüğü gibi ama biz de az değiliz hani. Yangından mal kaçırırcasına siyaset yapanlara prim verirsek sonunda olacağı, memleketin her yerinin yangın yerine dönmesidir. Biz “dur bakalım, acelen ne, neymiş işin aslı, bir görelim, değerlendirelim” demeyi öğrenmezsek hiç bir şey değişmez.

Sandık kurulursa kalkıp gidip “Hayır” diyeceğim ama sonunda bir şey beklediğimden değil, doğrusu bu diye. Ama kimseye bu konuda yapılacak kampanyalarda enerjisini boşu boşuna harcamasını tavsiye etmem. Seçimlerle saçmalamalarla vakit geçirmek yerine yapılacak çok şey var.